

Gotovo govejo juho
najboljšega okusa dajo

MAGGI kocke

5 h

Pazite natanko na ime **MAGGI** in varstveno znamko križeva zvezda. Druge kocke niso MAGGI-jeve.

391

Politični pregled.

Državni zbor stopi dne 5. oktobra k jesenskemu zasedanju skupaj. Upati je, da bodejo poslanci z ozirom na neznosne draginske razmere pričeli z delom in pustili druge prepire za poznejše čase.

Koroški deželni zbor. Deželni odbor za Koroško se je izjavil proti sklicanju deželnega zbora v mesecu septembru. Tako bode vlada koroški deželni zbor brzkone šele ob koncu leta na kratko zasedanje sklicala.

Železniški štrajk? Med avstrijskimi železničarji se pojavlja zopet hudo gibanje, katerega namen je doseči višje plače. Pred kratkem je bilo na Dunaju par železničarskih shodov, na katerih se je naravnost izjavilo, da bodejo železničarji s splošnim štrajkom pričeli, ako se njih zahtevam ne ugotovi. Tak železničarski štrajk bi imel seveda grozovite posledice za vse gospodarsko življenje.

Jezuiti na Avstrijskem zopet mislijo, da je prišel čas, v katerem bodejo zamogli svojo moč povečati. Jezuiti so pravi vzdrževalci klerikalizma, ki je prinesel nad vsako državo toliko zla. Celo drugi redovniki ne marajo jezuitov. Ali ti črnubi so skušali vedno v najvišjih krogih vpliv pridobiti. Namen jim je posvečeval vedno tudi najrša sredstva in tako so vladali narode. Zanimivo je vsled tega malo v zgo-

Zmagovalec v plavanju.

Naša podoba kaže Angleža Williamsa Burgessa. Posrečilo se mu je te dni, preplavati morski kanal med Anglijo in Francosko, znan pod imenom »Canal de la manche« ali »Ärmelkanal«. Zvečer ob 10¹/₂ uri spustil se je Burgess v pristanu Dover na Angleškem v morje. Plaval je nepretrgano do 9¹/₂ ure zjutraj, v katerem času je prišel pri kapu Gries Nez poleg francoskega mesta Calais na suho. Nepretrgano bil je torej 11 ur na vodi. Ednako plavanje je izvršil svoj čas (leta 1875) kapitan Webb; za njim pa se razven Burgessa ni nikomur posrečilo. Burgess je kovaški mojster v Parizu.

Der Franzose durchschwimmt Burgess.

vino pogledati. Avstrijska cesarica Marija Terezija je bila gotovo zelo pobožna žena; njeni spovedniki so bili vedno jezuiti. Vkljub temu je cesarica Marija Terezija jezuitovski red leta 1773 razpustila. Že prej je papež ta red razpustil. Dolgo se je Marija Terezija branila, da bi svetemu očetu sledila. Ali papež Klemenš II. je nakrat poslal zavoj spisov iz Rima in jezuitovski red je bil takoj razpuščen. V teh spisih bilo je namreč vse skrbno zapisano in zbrano, kar je Marija Terezija svojemu jezuitovskemu spovedniku spovedala. Ravno tako so bile zapisane spovedne tajnosti o drugih članih cesarske hiše, o ministrih in državnih dostojanstvenikih. Jezuiti torej niti spovedne tajnosti niso spoštovali. To je klerikalna vera!

Zborovanje mest se bode vršilo na Dunaju dne 17. oktobra. Govorilo in razpravljalo se bode m. dr. o draginih življenjskih sredstvih, o oskrbi za stanovanja in o epidemiji postavi.

Vojni minister pl. Schönaich, katerega zasluge za avstro-ogrsko armado so jako velike, je moral torej res odstopiti. Na njegovo mesto je stopil pl. Auffenberg.

Politični umor najhujše vrste se je zgodil zopet na Ruskem. Neki anarhist je namreč obstrelil ruskega ministerskega predsednika Stolypina in ga tako težko ranil, da je ta čez par dni umrl. Bilo je ob slavnosti odkritja spomenika za carja Aleksandra II. v Kjevu. Pri slavnosti se je dalo tudi v gledališču slavnostno predstavo, katere se je poleg carja in visokih dostojanstvenikov tudi Stolypin udeležil. Vstop v gledališče so imeli le povabljeni in je bilo vse najstrožje zastraženo. Ena tretjina gostov so tvorili tajni policaji. Vkljub temu je prišel tudi anarhist Aprow in je v garderobi dvakrat na Stolypina ustrelil. Zadel ga je predobro. Krogla je obtičala v hrbtenici in ko so jo zdravniki hoteli čez par dni vun vzeti, je Stolypin izdihnil. Umor napravil je po vsem svetu hudo razburjenje. Stolypina so anarhisti sovražili zaradi njegovega nazadnjaškega naziranja. Večkrat že so poizkusili nanj napad in zdaj se jim je posrečilo. Zanimivo je, da je bil Aprow v službi tajne policije in si je le na ta način zamogel vstop v gledališče pridobiti. Ta umor je zopet dokaz, da proti anarhiji na Ruskem ne pomagajo nobene varnostne odredbe. Krvoločnost carizma izživa krvoločnost anarhistov. Dokler se ne bode Rusijo odprlo evropski kulturi in dalo ljudstvu državljanskih pravic, se tudi anarhije ne bode zatrla.

V Bulgariji so se vršile te dni volitve v sobranje. Izvoljenih je bilo 190 vladnih kandidatov, 7 Radoslavistov, 6 Stambulistov, 5 agrarcev, 4 demokratov in 1 liberalec. Volitve so se izvršile popolnoma mirno.

Na Španskem se vršijo velikanski štrajki, tako da je vlada po celem kraljestvu proglasila izjemno stanje. V posameznih mestih se vršijo krvavi boji.

Velikanski proces se prične te dni v Varšavi. Toženih je 267 anarhistov, ki so metali bombe. Baje je več kot 5000 prič povabljenih.

Štajerskega deželnega zbora — ne bo!

Ravnokar smo sprejeli poročilo, da se štajerski deželni zbor ne bode sedaj sklical. Vkljub temu, da se je večina deželnih odbornikov za prepotrebno sklicanje izrekla, vkljub temu da zlasti spodnještajersko ljudstvo težko to sklicanje deželnega zbora pričakuje, vkljub vsemu temu je padlo vse v vodo...

Zakaj?

Kakor znano, poskusil je namestnik grof Clary in Aldringen urediti pogajanja med večino v deželni zbornici, ki hoče delati, ter med slovensko-klerikalno manjšino, ki hoče z obstrukcijo vsako delo preprečiti. Ta pogajanja so se vršila, pa popolnoma brez vsakega uspeha. Tako se je vlada vsled trdovratnosti in brezvestnosti Koroščeve garde odločila, da deželni zbor za sedaj ne skliče.

Slovensko-klerikalni poslanci igrali so tudi pri teh pogajanjih tako frivočno, političnemu zločinu podobno vlogo, da se mora vsak človek nad njimi zgražati. In misli-

mo, da so zdaj izgubili tudi pri svojih nemškotkeralnih prijateljih zadnjo zaslombo. Prvi poslanci sami priznajo, da dela njih obstrukcija vsemu štajerskemu ljudstvu grozovito škodo. Sami poznajo to in se zavedajo torej svoje brezvestnosti. Odnegli bi tudi od vseh svojih t. zv. »gospodarskih« in »ljudskih« zahtev. Samo od svojih političnih, strankarskih zahtev niso hoteli odnehati. Šlo se jim je edino za klerikalno stranko, kateri hočejo vse slovensko ljudstvo vdnjati. Tako so tudi zahtevali še en mandat za se. Še enega svojih požrešnih priganjačev bi torej radi h koritu spravili, s enemu bi radi lepe zasluge za smrdljivo lenobo priskrbeli. Premalo prostora imajo še pri koritu ti slovensko-klerikalni rabeljni ljudje!

Ljudstvo pa je tej bandi deveta briga, ljudstvo naj umira v bedi in revščini, — jim je vse eno! Trebušasti popi seveda ne poznajo revščine, ne pomanjkanja ne stradanja. Njih žetev izpade vedno dobro...

Pribijemo torej še enkrat: slovenski klerikalni poslanci ala dr. Korošček, Pišek, Rožkar, Ozmeč, Meško, Benkovič in njih čedni tovariši niso dopustili sklicanje deželnega zbora; oni so odgovorni za vsa velikansko škodo, kijo bode ljudstvo vsled tega v teh težkih časih trpelo!

A črnubi naj nikar ne mislijo, da bode tak naprej šlo; v državnem zboru nečajo delati in v deželnem zboru tudi ne! Plačati pa pustijo na obe strani! To je najnaravnejše odiranje lačnega ljudstva! To ljudstvo bode enkrat svoje izsesalce in vsake pijavke čez štajerske gore pogolal, črnih škricov nikdar več opaziti ne bo...

Dopisi.

Planina. (Montpreis) 14. septembra 1911 prišel je listič »Gospodar« že zopet nekaj let med temi da bi bili zvečer 24./8., ko je goščo igrala skozi trg, klicali »Heil Alldeutschlant! No, saj čuda ni, kajti pisal je to črnosnaka, kateri še sploh nikdar resnice govoril ni... Bopa je, da se je klicalo »Heil Pfarrer« in »Heil Köchin«; če smo pa s temi klici g. župnika Franca Gartnerja ravno pri kakemu delu, motili, ga lepo za odpuščenje prosimo. Mišlismo, da bode naš župnik Franc Gartner, kateri ima že mnogo pregreh na svojem hrbtu, vendar enkrat miroval. Ako se nam dozdeva, si on čast šteje, da ga včasih s kakim dopisom »Štajercu« počastimo; no to veselje mu pa napravimo, čeravno ga ni vreden. Dne 4./9. l. je naš priljubljen župnik Franc Gartner (čestokrat tudi cestni inženir) kakor vsako leto s svojim nikdar polnim žakljem beračil, da vzkmetu še to malenkost, katero si je letos v prejšnji letini pridela. Pri tej priliki nazval se je preveč dobrega, tako da je ob neki poti strčil v grabo in se je ta svoji kuharici usmiljivo revček tako pobil, da dva dni ni mogel stati. Njegova kuharica je bila čez to tako razburjena, da je pobegnila in je delj časa ni nazaj. Kaj pa naj tudi počne z razbitim župnikom??? Priporočamo torej našemu župniku Gartnerju, naj zopet pokliče misijonarje, da mu zopet pridigovali zoper pijančevanje, in svetujemo da bi si v prihodnje besede svetega mojstra, katere je potreben kakor nobeden drug, bolj k srcu vzvel.

Stoji pod cerkvijo hišica

Hišica je mala

Notri mi je deklica

Deklica je zala.

Prišel je en fein gospod

Deklici hofirat

Ker ni bil ravno visok

Je šel na šamerl sedat.

On sladke besede pravi ji

Bliže sebe jo spravlja

Al ona je krhka deklica

Ter se obotavlja...

Če še enkrat nadleguje te

Dobro svet ti damo

Hrabra bodi metlo vzami

In lopni ga.